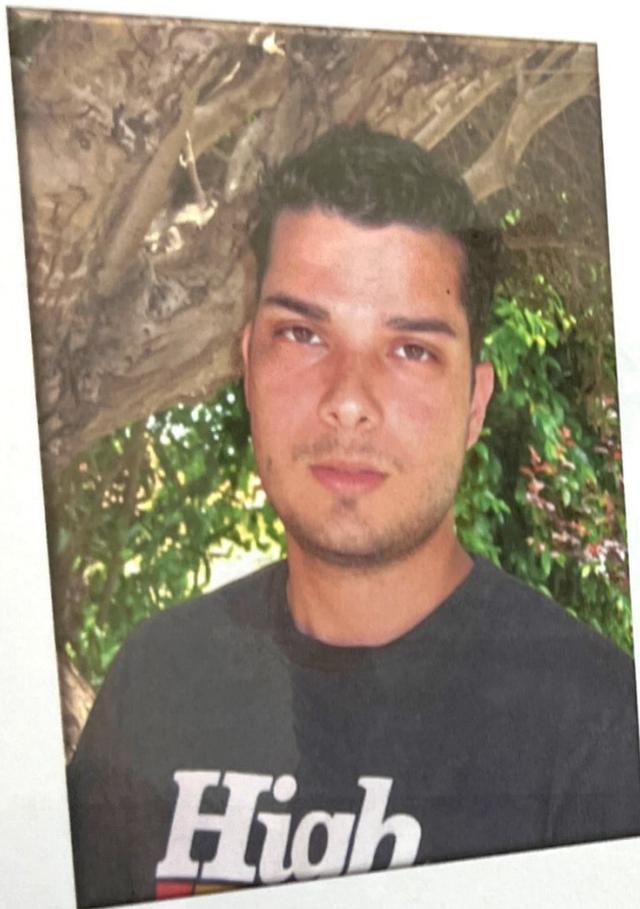

וְקִסְמוֹ אִסּוּר

**אלבום
לזכרו של
אסף וקסמן
ז"ל**

נולד 6/11/1979

נפל 13/11/2007

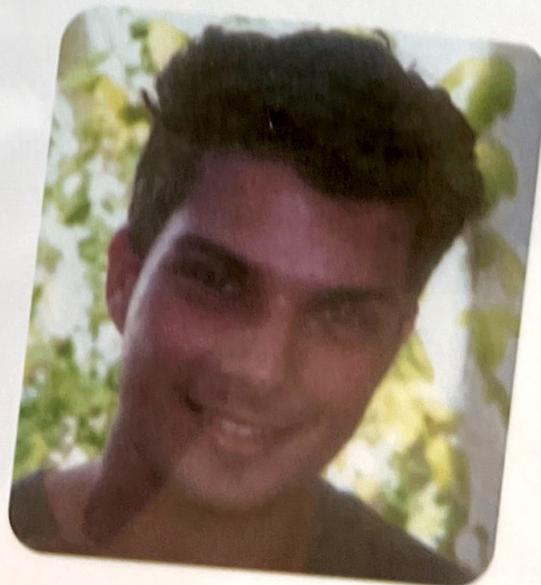
ילדות:

אסף נולד ב-1976.ג.ג.ס, להוריו רחל ולאון וקסמן, כבן בכור למשפחה.
כשהיה כבן שלוש, נולדה אחותו אסרה, שמהרצב הראשון אסף דאג לה
וטיפל בה. לאורך כל חייו של אסף נמשכו יחסים קרובים אלו.

**בתיכון למד
במקיף ה' בראשון
לציון והיה תלמיד
מצטיין. בגיל 17
עבר את מבחן
הפסיכומטרי
בציון של 752,
מבלי להזדקק
לאף קורס הכנה.**

צבא והתבגרות:

בשירותו הצבאי היה תצפיתן לוחם ביחידה 869 והומלץ לקצונה. במשך שירותו הצבאי היה גם מ"כ בטידונות יחידה וסמל צוות במוצב חזקה.

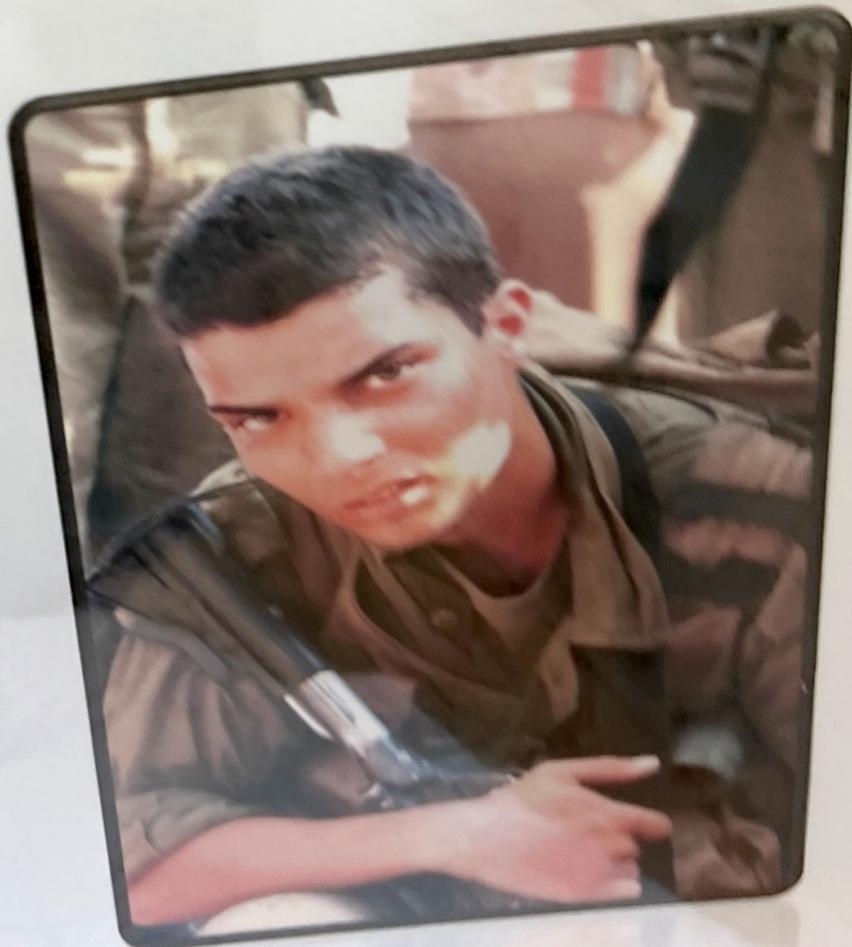
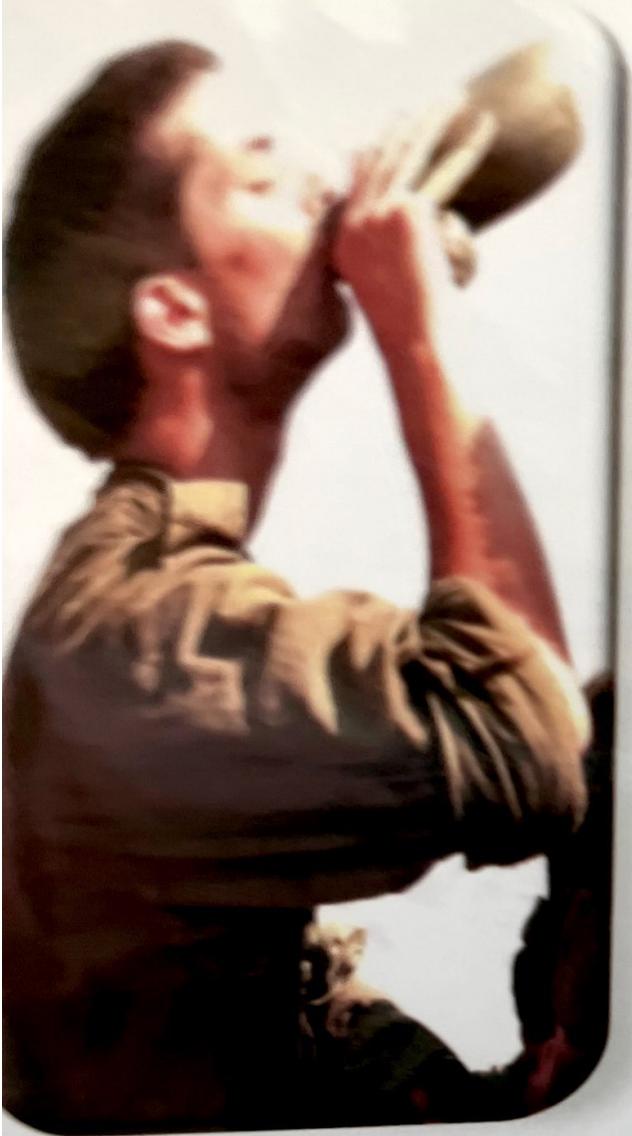
לאחר שירותו הצבאי נסע עם חבר ילדות, עידן בן עמי, לטייל במזרח הרחוק. הם טיילו ארבעה חודשים בהודו, נפאל ותאילנד. לאחר שחזר לארץ התחיל ללמוד בטכניון, במגמת הנדסת מחשבים ותוכנה.

בסיום לימודיו השתלב בתפקיד מהנדס מחשבים בחברת "אורבוטק" והספיק לעבוד שם כשנה וחצי. במסגרת תפקידו נסע כעמייס לקוראיה הדרומית ועמד בהצלחה בעבודה מול הלקוח.

במילואים אסף שירת כמפקד תא מודיעין בגדוד יחמ"ם 5848.

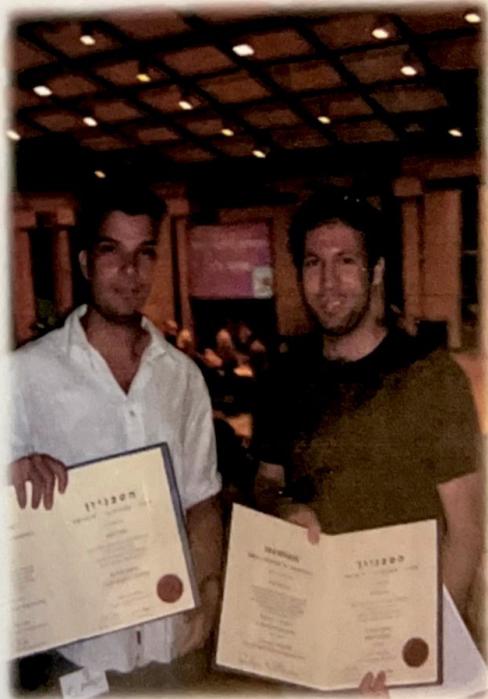

קצת על אסף:

אסף היה להודיו חבר קרוב, בן אהב, דואג ותומך. הוא הרעיף על כל מי שסבב אותו אהבה. בשעות הפנאי המשכחה נהגה לבלות יחד, במסעדות, בטיולים, בארוחות סוף השבוע, בשיחות חולין ובצפייה בטלוויזיה. לאסף היו הרבה חברים. חבריו הקרובים העידו תמיד שהם קינאו בו על היחסים המאוד קרובים שהיו לו עם הודיו ואחותו. הוא היה אדם עם המון נתינה לסובבים אותו ונגע בחייהם של רבים. הוא דיבר תמיד עם כולם בחביבות, ניסה לעניין אותם בספרים שאהב, במוסיקה טובה או במאכלים שונים. אנשים אהבו אותו בגלל היחס החם שלו ובגלל הנתינה הרבה שלו. אסף היה אדם ישר וערכי מאוד שתמיד שאף לצדק וגילה התחשבות רבה כלפי הזולת.

קבלת התעודה בטכניון.

אסף היה בעיקר, בדאש וראשונה איש ספר. באוסף הכרטי שלו יש למעלה מאלף ספרים. כולם ספרים איכותיים מגדולי הסופרים בעולם ובמגוון רחב מאד של נושאים: סיפורת, שירה, מוזיקה, אומנות, פילוסופיה וכו'. הוא קרא למשל את יוליסס של ג'יימס ג'ויס באנגלית, ספר שנחשב לאחד הקשים שנכתבו אי פעם בשפה האנגלית, אם לא הקשה ביותר. הוא תמיד חלם שבביתו הכרטי יקים ספריה גדולה. רק ביום שישי האחרון לכני מותו הוא קנה שבעה ספרים והחל לקרוא במקביל כמה מהם.

לאסוף היו גם תחומי התעניינות רבים אחרים כמו: מוסיקה ובישול. בתחום הבישול היה יצירתי מאד ונעזר בספרים אך לקח את המתכונים למחזות אחרים. היה לו טעם משובח באוכל. הוא אהב לפנק את משפחתו ואת חבריו במאכלים שהכין. בתחום המוסיקה היה לו אוסף גדול מאד של דיסקים שכוללים את כל סוגי המוסיקה שאהב - מוסיקה קלאסית, ג'ז, רוק וכו'.

שמור על העולם

דוד ד'אור

מילים ולחן: דוד ד'אור

**תשמור על העולם ילד
יש דברים שאסור לדאוג
תשמור על העולם ילד
אם תראה, תפסיק להיות
גיבור של העולם ילד
עם חיוך של מלאכים
תשמור על העולם ילד
כי אנחנו כבר לא מצליחים .**

**תשמור על העולם ילד
אל תגזים במחשבות
כי כמה שתדע יותר ילד
אתה רק תבין כחות
ובשעה מסוימת
נסגרות כל הדלתות
וכל האהבה נגמרת
רק אתה ממשיך לתהות .**

ב - 12.11.07, חייו נקטעו באכזריות במהלך

**תרגיל כלוגתי שערך גדוד המילואים שלו. הנגמ"ש שבו נהג
התהפך. אסף נהרג.**

**ביום שקדם לתאונה נדרש אסף לשמש כנהג נגמ"ש עקב מחסור בנהגים. אסף התריע
כעמיים בכני המ"כ שלו שהוא לא מיומן לנהיגה בנגמ"ש ושהוא נהג רק בקודם לנהיגת**

**נגמ"שים לכני תשע שנים (קודם של כארבעה ימים שחלקו
תיאורטי). מאז הקודם אסף לא נהג ולא היה לו שום ניסיון
בנהיגה בנגמ"ש. המ"כ לא הסכים לשחרר אותו מהנהיגה
למרות שהיו לו נהגים אחרים מיומנים שיכלו למלא תפקיד זה.
הם העבירו אותו דענון קצר בשטח מישורי ולא ע"י מדריך
מוסמך. בנוסף הוא נשלח לתוואי נהיגה קשה ביותר במעלה
גמלא מבלי שהתריעו בכניו שהולכת להיות ירידה קשה, מבלי
להגיד לו שעליו לנהוג במהלך ראשון ומבלי להגיד לו שיש
בנגמ"ש חגורות בטיחות. רשימת הדשלנויות שביצעו מכקדיו
היא ארוכה. כל אחד לחוד, אם לא הייתה מתבצעת, יכולה
הייתה להציל את אסף. כולם מודים היום, בדיעבד, שאסור היה
לשלוח אותו למשימה הזו ושזה היה מוות מיותר.**

חייל המילואים ערב התאונה: "לא יודע איך אנהג על הדבר זה"

חבריו של הרוג בתאונת נגמ"ש: קיבלנו רק רענון של 20 דקות

יוכל אזולאי

החורבן קטלני בעת התאונה / בוכבא וזכר פזיל

אקי וקסמן (משמאל) ונגמ"ש בשטחים צה"לי

מקום, בעת שהגיע לייחידה הקל לולת הוא זעק "היך לי בלמים, אין לי בלמים". מיד לאחר מכן הנגמ"ש התרופף. וקסמן נמחץ למותו. ארבעה חיילים נוספים נמצעו קל.

"חשע שנים הוא לא נתג בכי לי הוא כמלל. היתה לו תעודה שמסמכיה אתו לנהג על נגמ"ש שהיתה רק נייד. בשדהו הצבאי הוא עבר קורס נהיגה על נגמ"ש שים אבל מאז הוא לא התקרב כמלל לכלי כזה, אמר אחי מוז בריו הסוכים של אסף. המטכילה הצבאית חוקרת שלושה שבועות את התאונה. גם נהריו של וקסמן רוצים להעיד על אותה שחת סלפון אודונה.

"כל צות נודע לנטי שני חיילים שיעברו רענון לנהיגה על נגמ"שים", סיפר אחי החיילים. ערוח מתפרסמת כאן לראשונה "המפקדים במילואים הם יותר חברים מאשר מפקדים והם לא נותנים פקודות אלא מתחננים. הם אמרו לי 'כל האיסון הזה חלוי בר', כלי שרדתי כמלל לנהג על נגמ"ש. לא ידעתי אפילו כיצד מתגייסים נגמ"ש. אמרו לי 'זה תעשה רענון וכבר יגידו לך'." אתו רענון בעשה בשטח

בערב לפני שנתיב בתהר פכת של נגמ"ש באיסון כרמת הגולן שוחח רמ"ל אסף וקסמן עם אמו, רחל, כסלפון: "אמא, אני לא יודע איך אני אנהג על הרכב הזה", אמר לה. למחרת בבוקר, ארבע האסון, וקסמן נר"ש להציע נגמ"ש בייחוד תלולה כאחד צומת גטלא, כמסגרת תמי רוח של חסיבת שריון. לפי עדות של אחי החיילים שיה בקרבת

9 שנים אסף לא נהג על נגמ"ש: התעודה שלו היתה רק נייד חכו של הרוג וקסמן

אם חייל אחד לא היה, אומר להוריד הילוד, גם אני הייתי מת

לא רק שלא ידעתי לנהוג על נגמ"ש לא ידעתי אפילו להתניע אחי מוחילי המילואים

רידה מסוכנת ואז הוא אמר לי בקשר להוריד להילוד ראשון. אם הוא לא היה אומר לי, הייתי נגמר כמו וקסמן".
דונה צה"ל מסר בתגובה כי "עז לטיום חוקקה לא יחה זה ראוי להתייחס לקבעי ברדע וליריעות לא מבוססות, בייחוד כלפי משפחתו של החייל הכוז לכריכה ובכלל".

המינוס של הכוחות ברמה. "הראי לי איך מתגייסים את הנגמ"ש. לא הייתי ביחיד שלא ידע למי חזת כבר שסחתי איך ערשים את זה ואחר הקצינים בשטח הסביר לי שוב", הוסיף. לפי עדות אתו חייל סילוארם, רענון הנהיגה על הנגמ"ש נמסר כ-20 דקות. "גם חיילים אחרים שהיו אתי בכלי היו לחצים מזה", אמר.
הוא אמר ששפר עליו מוז לו שבנגמ"ש שלפניו נהג חייל שדוה לו ניסיון בנסיעה עם ביפים בתנאי שטח "הגענו לי"

לזכרו של אסף וקסמן

את אסף פגשתי לראשונה במילואים בקו האחרון שעשינו בשמירה על גבול הצפון. כשראיתי אותו לראשונה נגלה אליי אדם נעים ומאופק עם עיניים חכמות וחיוך מבויש.

ככל שעבר הזמן גיליתי אדם שופע בטוב לב, ברצון לעזור, נכון תמיד לתת כתף.

אסף, כאשר באתי לבקר ולנחם בביתך הראו לי ספרים רבים בעלי נושאים שונים ומגוונים בהם התעניינת ובניהם שלושה ספרים שקנית לפני המילואים ושקראת אותם בו זמנית כאשר הסימניות עדיין נמצאות במקום בו הפסקת. היה שם ספר של הנרי קיסינג'ר, ספר שירה, וספר עיון. אז התבהר לי עד כמה עולמך היה מלא ועשיר והתחדד לי עד כמה היית מורכב ורגיש עם עומק נדיר.

חרותה בזכרוני תמונה מהמילואים באותו קו שכאשר חזרנו לבסיס והלכנו לישון לאחר מספר ימים של פעילות מאומצת ומעייפת בשמירה על גבול הצפון, שאני מסתכל על החברים בחדר כשכולם ישנים ורק אתה עדיין ער, רוכן על אחד הספרים שהבאת איתך מנסה לגמוע עוד מספר דפים לפני שתירדם.

אסף, היית בעל תפיסה ריאלית גבוהה בשילוב של דברי הגות ושירה. יכולת ניתוח לצד רגישות נפלאה. ומעל כל זאת היית בן אדם.

ככל שעובר הזמן ואני שומע ומלקט עוד ועוד סיפורים עליך אני מבין עד כמה אדם גדול היית. הרי יכולת לבחור בכל כך הרבה תחומי עניין שונים. נגעת בעולמות מגוונים ואף מנוגדים. שילבת בין החומר והרוח. אך עם זאת היו לנגד עינך תמיד האנשים סביבך. נכון תמיד לעזור, לשמוע, להתעניין, ולהעיץ עצה וכל זאת בנועם ובחיוך עם תחושה כל כך טובה שנתת לסובבים אותך וללא טיפת התנשאות או זלזול מצידך.

היום כשאני מחנך תלמידים, אני תמיד מדגיש בפניהם את החשיבות של האמירה של חז"ל: 'דרך ארץ קדמה לתורה', ומסביר להם שלא משנה עד כמה האדם הוא גאון במוסיקה, במדע או כל דבר אחר אם הוא לא יודע להיות בפני האנשים האחרים - בן אדם.

ובשבילי אסף, מעל הכל תהווה דוגמא אישית של 'דרך ארץ' של להיות במובן הכי טהור ואמיתי - אדם תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים שלך, אליאל.

12/11/08

אלס היקר:

כבר שנה עברה ולנו לזה שבין לא ברור
אוק דווקא אתה, איב האב והנדיב
האציל. ועאתה לב ריקתה מאיתנו.
שנה רציפה בני וכאב ורצון כל כך עס
וחצתה עמה ופגוש אותך.

אלס בתקום, עני השקב הקסומה שלך
חוצרים אל הלכתונו, מנסים זה'אות
במראה שלך ונאבק'ים לא רשנה אל הקול.
אל המחווה והמבט'ים. רק שלא יאלנו מהל'טיון
אתה קורף לנו מכל חנוה ספרים, מחי"ק
בביישנה מכל עוגה אלו עם י"ן.
תמיד צי"קו, חוצה רשנה אל כולך.
תמיד צאגה אכולך, אפילו אל'צ'י הקטנה.
לנאגה קיפנה ואפ'יה, ישר כנו סומל.
בבואתך יול'נה'ז'יק משתקפים בעיני הוריק
דאחורק ומתבק'ים אונ'נו.
מי י"מן והוריק היקר'ים יחצאו שמוה.
אלס שלי,

אוהב'ים אונך רצב, אל ואיל.

12.12.07

אם אומר את האמת.
 אז כתיבה זה לא הדג החזק שלי. אבל אולי.
 לא שום התאמת מוקדמות החלטת. אולי אולי.
 ומתנה זה, אמרתי שאני. מכיר אתכם כלל וכלל.
 ומה שגם לי. אכתוב לכם את המתנה זהה.
 הוא בן אדם אחר. בו אדם אחר ושמו אולי.
 אז אולי הכרתי לפני קצת יותר וזה היה נאמשהו
 השנה מתארים האחרונים שהיו לי בצפון הארץ.
 אני אני משרת אולי האומה התחלקה אולי מסיבות
 כאלה ואחרות סיפחתי לתחלקה שלי. מתחלקה 5.
 את מתחלקה 5 מרכיבים הם לא קטן של חילום וכולם
 לא יוצא מן הכלל הם טובי הנעים שנתאים וחיים
 כאלה תפארת. אני לא ספק מתחילתי לפתור האם
 בחור אחר, אולי.
 אינני מתכוון לכתוב נאום חובב אהבה ואינני מתכוון
 להשמע הביטויים גבוהים. רק אומר כך.
 אולי היה, ולדעני. אדם שחול מתארתו הנוריים
 הצניף לי, הוא לי. זה אחר יפה וצפון שמקרו
 נוח ואהבה לכל הטובים אולי.
 אולי הוא בחור חכם בצורה לא רגילה ונאמר אולי
 צנעו אהבתי, איש של הקטנה והבנה וזה מה שגם
 לי אהבתי אולי כל כך בצמח הנאמר קצת שהינו יחד.
 אז מה שנתאר אומר. וכל מתוך האה שלי
 הוא. אולי אומנם עבד את האה שלי
 מתחיל את ידכם. יוני קפאוק, חסר

הפעם האחרונה בה ראיתי את אסף הייתה מספר חודשים לפני מותו. התקשרתי אליו ושאלתי אותו אם הוא יכול להמליץ לי על איזה דיסק טוב - אסף ישר הציע שאני אקפוץ אליו כדי לשמוע דברים חדשים. הגעתי בשעה יחסית מאוחרת, כולם כבר ישנו, עלינו לחדרו, על המיטה היו פזורים בערבוביה ספרים ותקליטורים שהיינו צריכים להזיז כדי לשבת. אסף עבר איתי על חלק מהשירים שהיו לו כשהוא משתדל לחשוף אותי למגוון סגנונות. הוא ידע לספר לי פרטים מעניינים על האמנים המבצעים וההיסטוריה שלהם. שאלתי אותו מאיפה הוא יודע את כל זה והוא הפטיר כלאחר יד שהוא קרא את זה באינטרנט. אחר כך שאלתי אותו מה הוא קורא, הוא הראה לי ספר בשם "המסות" של מישל דה מונטיין וסיפר לי שזה בן אדם שהחליט לעזוב הכול ולהתעסק בהגות בנושאים שונים (הרעיון מצא חן בעיני ואחר כך קניתי את הספר). שאלתי אותו על העבודה והוא סיפר לי שהוא רוצה לעסוק גם בתכנון מודולים חדשים ולא רק בתחזוקה, הוא דיבר עם המנהלים והם הבטיחו לו שזה יבוא בהמשך. הצעתי לו ללחוץ עליהם יותר ולחפש עבודה אחרת במידה ולא יענו לדרישותיו - הוא אמר לי שהוא חייב להישאר לעת עתה כיוון שהמנהלת שלו בחופשת לידה (או שהיא אמורה לצאת לחופשת לידה אני כבר לא כל כך זוכר) ואין מישהו אחר שיוכל לתמוך במערכת של הצוות. אמרתי שלדעתי צריך לנצל את המצב ולהגביר את הלחץ על הממונים כדי להשיג משימות מעניינות יותר, אבל אסף כמו אסף סירב לנצל את המצב לטובתו.

סיפרתי על הפגישה האחרונה הזו, כיוון שעבורי היא מייצגת חלק גדול מאיך שאני ראיתי את אסף ומה הוא היה עבורי: הוא היה בן אדם שנהנה לעזור ולתת ותמיד חשב על אחרים - לא אחת הוא אמר לי יש לי בשבילך ספר שבטוח תאהב או אתה חייב לשמוע את הדיסק הזה, הוא היה בן אדם רחב אופקים שמתעניין ומבין בכל כך הרבה תחומים, היה פשוט כיף לדבר איתו - זה כל פעם הפליא אותי מחדש איך אני לא מפסיק ללמוד דברים חדשים מהבחור הזה שצעיר ממני ב-7 שנים אבל אוצר בתוכו ידע של בן 70 לפחות, ועם כל זאת מעולם לא ראיתי אותו מתפאר או מתנשא, נהפוך הוא לפעמים כאשר הוא סיפר לי משהו חדש ושאלתי אותו איך הוא יודע את זה הוא חייך בביישנות, כאילו מתנצל שהוא יודע כל כך הרבה. אסף היה אציל נפש וסירב לפעול בצורה שלדעתו אינה הוגנת כלפי אחרים גם אם משמעות הדבר הייתה פגיעה בו עצמו.

אני מתגעגע לאסף, מתגעגע להרבה דברים - להמלצות שלו על ספרים ודיסקים, לדברים שהוא לימד אותי, לבדיחות על פולנים שחלקנו בינינו, אך מעל לכל אני מתגעגע לחיוך שלו שהקרין כל כך הרבה חום ואהבת אדם. החיוך נשאר בתמונות אך הן רק מעצימות את הכאב ואת תחושת הריק.

כדי לזכור את אסף אין לי צורך בטקס אזכרה, החלל שהוא הותיר מלווה אותי כל השנה, אמנם לא בכל שנייה או דקה ואפילו לא בכל שעה, אבל כמעט בכל יום אני נזכר באסף, רוב הזמן בתחושה של עצב עמוק וגעגוע אך לפעמים עולים גם רגשות של תסכול וכעס על למה זה קרה דווקא לו ושזה כל כך לא הוגן.

אני בספק אם יש בכוחן של מילים כלשהן ובודאי אלו שלי לתאר כמה מיוחד אסף היה, אך אני יודע בוודאות שמי שזכה להכירו יזכור אותו לתמיד - על אצילותו, טוב ליבו ואהבת האדם שלו.

נובמבר 2009, מיקי

על אסף וקסמן ז"ל

מאת: [rosenzweig1](#) | 12/11/07 | 19:31

את אסף הכרתי בצבא, בשירות משותף עד היום אני זוכר את היום בו הגיע למוצב, מציג את עצמו וזוכה לאדישות מוחלטת מצידו, אסף היה חייל מעולה, ההיכרות שלנו לא הייתה מלאה בלי הויכוחים הרבים סביב הרצון שלי להוציא אותו לקורס קצינים ההצלחה הייתה חלקית, אסף פנה להיות מדריך טירונים- התחושה שלי הייתה שהוא די אהב את זה להדריך, לחנך, להראות את הדרך. הוא גם לא הסתיר את האהבה הזו. לפני השחרור הוא היה מפקד צוות. תפקיד אותו מילא בהצלחה מרובה, ברצינות ובאחריות שליוו את חייו הקצרים

אסף המשיך ללימודים בטכניון. הוא היה מחונן בכל מובן המילה. זיכרון צילומי, הבנה מהירה ושיגעונות שרק המחוננים זוכים בהם. בסתר ליבי חשתי שפשוט הלימודים קטנים עליו. ומעבר לזה, הוא היה הומניסט בנשמתו, משורר וסופר.

רק עמו שיתפתי במחשבות על החיים, בשירים שכתבתי, הוא מעולם לא הראה לי מה הוא היה כותב- תמיד התבייש שמא אין מדובר במשהו ראוי לציון, שמא אהבת חייו הגדולה (הכתיבה) תתברר כאכזבה- חששות מהם "נהנים" רק אמנים. רק עם אסף יכולתי לדבר על נבוקוב, על אלתרמן, על בולגקוב, על היסטוריה, על פילוסופיה. אני כמובן הייתי סתם "מחרטט" והוא היה הידען האמיתי, היה קורא ספרים של 900 עמודים תוך יומיים. בשנה האחרונה החל לעבוד בחברת היי-טק.

בפעם האחרונה פגשתי אותו ביולי השנה, עת חזרתי לחופשה בישראל, ישבנו בשנקין, נהנים מהתדמית "הקולית" של המקום, מחליפים מחשבות, חוויות, תוכניות, אתמול חשבתי עליו, התחלתי לתכנן את הביקור הקרוב שלי בישראל, עם מי אפגש, מתי והיכן,

אסף ז"ל נהרג היום 12.11 בהתהפכות נגמ"ש ברמה"ג,

יהיה זכרו ברוך,

אוהב אותך תמיד,
יונתן

שלחי אותו

דוני דלומי

מילים: בנימין פרנק

לחן: דונית שחר

**שלחי אותו, תני לו ללכת לחוכשי
אך כי יודעת את שלא יחזור אלייך
שלחי אותו, תני לו ללכת למקומו,
לשיבולים הככוכות ברוח**

**תני לו לחלוץ את נעליו, לרוץ להשתובב עם הרוח
תני לו לשרוק ולזמר, לדלג על אבני דרך
תני לו לחיות ככי שחי
אל תתעצבי עוד כי הוא הלך,
כציכור לדרוד, שובי לימי החול
כי את יודעת, אהובך לא יחזור אלייך**

ערכו: שביט שכטר, גימנסיה גן-נחום, מקיף ד'.

מעין קהלני, סמינר הקיבוצים.